

ся, че щѣтъ ся пишѣтъ: *хлѣбъ, бѣлѣтъ, плодъ, мѣсъ.*

238. Буква *в*, въ нѣкои рѣчи чюе ся като *ф*, коуж то нѣма въ сѣщы блѣгарскы рѣчи, за това трѣбува да пишемъ: *хвала, хващамъ, връгамъ, връчѣ, цвѣтъ* а не *фала, фащамъ, фрѣгамъ, фрѣчѣ, цѣфтъ.*

239. Буква *т*, въ произношеніе-то, нѣкой пѣтъ всрѣдъ рѣчъ, а повече-то на край рѣчъ, ако и да ся не чюе, въ писмо трѣбува да ся пише; така пишѣте: *милость, старость, струна, страна* а не *милось, старось, срина, срана* и пр. Наопаки *срамъ, сърна* а не *страмъ, стърна.*

240. Буква *з*, въ прѣдлогы: *въз, из, низ, раз*, както казахме, прѣдъ буквы: *к, т, п, х, ч, ш, щ*, трѣбува да ся измѣнява на *с*; като: *въсправихъ, истокъ, искарвамъ, расходъ расшивамъ, исчистихъ.*

А въ прѣдлогы *без, чрѣз* буква *з* не ся измѣнява: *безконечно.*

241. Буква *с*, въ прѣдлогъ съ кога ся слѣе съ други рѣчи, и ся измѣтне *ъ*, въ произношеніе-то ако и да и ся чюе гласъ-тъ на *з*, не трѣбува да ся измѣнява; така пишѣте: *сбирамъ, сборъ, сганъ, сдобыхъ* а не *збирамъ, зборъ, зганъ, здобыхъ* и пр.

242. Нѣкои съгласны буквы ся удвоявать, и то въ рѣчи съ окончаніе на *ство*,